

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Càritas, Déu és amor

«Déu és amor», aquest és el títol de la primera Carta Encíclica que ens va oferir el papa Benet XVI l'any 2005. I és també l'expressió que fa servir sant Joan a la seva primera carta: «Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor» (1Jn 7-8).

És per això que aquests dies que ens estem preparant per al naixement del Fill de Déu es recorda especialment que, si Déu que és el nostre creador ens ha estimat tant que ha enviat el seu Fill fet home com nosaltres, també nosaltres ens hem d'estimar, i especialment a aquells germans més necessitats i que passen dificultats. Tenim l'oportunitat de fer-ho a través de la col·lecta de Càritas avui. Perquè tots érem necessitats i per tots va venir i continua venint al món.

Diu el papa Benet XVI a la seva Encíclica: «L'amor al proïsme arrelat en l'amor a Déu és abans que res una tasca per a cada fidel, però ho és també per a tota la comunitat eclesial, i això en totes les seves dimensions: des de la comunitat local a l'Església particular, fins a abastar l'Església universal íntegrament. També l'Església com a comunitat ha de posar en pràctica l'amor» (núm. 20).

**NOMÉS
L'AMOR
HO IL·LUMINA
TOT**

Ha aparegut la bondat de Déu i el seu Amor a la humanitat.

Fes un donatiu a
www.caritasdtr.org
ES92 2100 5000 5002 0007 6012
CODI BIZUM: 33432

Càritas
Diocesana de Terrassa

que pertany a la seva naturalesa i és una manifestació irrenunciable de la seva pròpia essència» (núm. 25).

L'Església en aquest món i les seves organitzacions caritatives, començant per Càritas (parroquial, diocesana, nacional, internacional), han de fer el possible per posar a disposició dels que ho necessiten els mitjans necessaris. Perquè «Càritas» és el braç que l'Església estén per ajudar aquells germans, homes i dones que passen necessitat.

Evidentment l'amor va més enllà de tota organització, i la existència de Càritas no ens eximeix de la responsabilitat d'atendre als germans, ni ens pot servir d'excusa pensant que ja hi ha qui s'encarrega dels pobres i necessitats, i que per tant no ens implica a cada un de nosaltres i a les nostres comunitats cristianes. No ens eximeix, i és un deure dels cristians col·laborar amb Càritas en el seu servei eclesial de caritat.

I afegeix encara: «La naturalesa íntima de l'Església s'expressa en una triple tasca: anunci de la Paraula de Déu, celebració dels sacraments i servei de la caritat (diaconia). Són tasques que s'impliquen mútuament i no es poden separar una de l'altra. Per a l'Església, la caritat no és una mena d'activitat d'assistència social que també es podria deixar als altres, sinó

Som ja a pocs dies de la celebració del naixement del Senyor. Avui i aquests dies es fa la col·lecta de Càritas amb motiu de Nadal. L'amor de Déu se'ns manifesta en la seva vinguda al món. Manifestem també el nostre amor col·laborant en aquesta col·lecta de Càritas en favor dels germans més necessitats.

ENTREVISTA

Pelegrinatge interior

XAVIER MELLONI

«Pelegrinar és posar-se en camí vers un lloc sagrat a través d'un mateix, malgrat un mateix i més enllà d'un mateix; en dirigir-nos cap a un lloc sagrat extern ens encaminem al mateix temps al santuari sagrat de nosaltres mateixos». El P. Xavier Melloni, sj, proposa «la contemplació per assolir amor en totes les coses», per tal d'arribar al veritable terme del nostre pelegrinatge.

Com evoluciona un pelegrinatge?

De les tres etapes de què consta tot pelegrinatge —la primera és la de la preparació i la segona, la de les dificultats inesperades, que fan penedir-nos d'haver iniciat l'experiència—, en destacaria la tercera: és la que ens rendim i ens posem en les mans de Déu, i no en el que havíem programat. Rendir-se no és claudicar: claudicar seria tornar a casa. En canvi, rendir-se és lliurar-se realment a Déu. Aleshores, és quan comença pròpiament el pelegrinatge.

Tothom està preparat per fer un pelegrinatge interior, inclosos els no creients?

Tot ésser humà, pel fet de ser vivent, ja és creient. Sinó, no podria respirar, perquè respirar ja és un acte de confiança en la Vida. El pelegrinatge comença quan hom sent una crida a desinstal·lar-se, a anar més enllà del que avui anomenem la «nostra zona de confort». Posar-se en camí és sentir aquesta crida a créixer, a deixar-se posar en qüestió, a viure a la intempèrie i sense anticipacions, confiant en una Presència que fa tres mil anys va dir a Abraham que es posés en camí.

Com a creients, la nostra vida no és de per si un pelegrinatge?

Efectivament, la vida humana mateix és el nostre veritable pelegrinatge, el sentit del qual l'anem descobrint a mesura que caminem. El que ens fa creients és obrir-nos a la Presència invisible de Déu, que sosté i guia cada pas, encara que no ho veiem. El que hem d'arribar a aprendre és a caminar de forma sagrada, de manera que cada passa esdevingui una pregària.

Oscar Bardají i Martín

BISBAT DE TERRASSA

Una mirada al món en què vivim

RODOLF PUIGDOLLERS I NOBLOM, escolapi

Rector de Santa Maria del Jaire i de Sant Sadurní de la Roca del Vallès

És costum que tota reflexió sobre noves propostes per avançar vagi precedida d'una espècie de radiografia del món en el que estem vivint. Una radiografia que pot estar marcada per tintes negres o per tintes de colors, segons aquell qui realitzi l'anàlisi. No es pot oblidar que no existeix l'ull imparcial i que la mirada pessimista o esperançada ja repercuteix en la pròpia anàlisi.

Es repeteixen moltes vegades algunes afirmacions que val la pena analitzar:

1. «Déu ha mort». Pròpiament això no és veritat. Evidentment Déu és Déu, és el Déu de la vida i és Déu de vius. Tampoc és veritat que en la nostra societat la fe transcendent hagi desaparegut. Pensar que hagi desaparegut pot ser una desviació europea a partir d'un plantejament entre fe en Déu i ateisme. I és que en el nostre món s'ha afeblit l'afirmació d'un Déu personal, però al mateix temps s'ha afeblit l'ateisme. En una societat «líquida» com la nostra, la divinitat s'ha fet més evanescent. Però no es pot oblidar que, quan un sòlid balsàmic passa a gasós, el seu perfum envaeix tota l'estança. Recordem quan Maria va trencar l'ampolleta de perfum, per ungir Jesús, «tota la casa es va omplir de la fragància d'aquell perfum». Déu continua present en la nostra societat, encara que sigui en formes diferents.
2. «Les persones ja no necessiten creure». Atenció, perquè quan escasseja allò original, apareixen els succedanis. Mai hi havia hagut tantes creences, exaltacions, negacionismes, com quan han desaparegut els convenciments fermes. En el més pregon de la persona hi ha un anhel que pot donar la impressió que es mitiga amb succedanis, però, a la llarga, no hi ha engany possible. Un dels problemes més grans del nostre món és precisament la «soledat» enmig de la massa, que no és altra cosa que la insatisfacció. L'anelhel de l'esperit es nega a desaparèixer.
3. «L'Església ha perdut el seu sentit». Això es diu i es repeteix. És veritat

que hi ha hagut grans escàndols i manca de testimoniatge. Això ha estat sempre així: n'hi ha prou amb mirar la història, des dels mateixos inicis. Però malgrat tot, la presència de Jesús continua. Una de les imatges evangèliques més impactants de l'Església en tant que tal és aquellencontre de Jesús a taula a casa de Leví, el públicà, envoltat de públicans i pecadors. Si les crítiques són tan fortes i contínues, fins al menyspreu, deu ser perquè encara no la veuen completament insignificant. El missatge de l'evangeli i el testimoniatge del servei i donació continuen parlant.

Acabo el comentari d'aquestes tres frases analitzades amb dues anotacions més, que volen mirar cap a la manifestació de Déu en la Bíblia al llarg dels segles, i especialment en Jesús. Es tracta d'allò que l'experiència creient ha afirmat en hebreu amb una expressió doble: *hesed we emet*. L'amor gratuït i la fidelitat.

4. «L'amor gratuït». La fragància de Déu, el seu sant Esperit, es respira allà on es troba l'amor gratuït, que és donació, entrega. Un amor que és proper a l'altre. I això ho anhelem encara amb més intensitat després d'una experiència col·lectiva tan senzilla com ha estat la pandèmia de la covid, però que té dimensions dramàtiques en les guerres, les migracions, amb els refugiats, els fugitius, els orfes, els abandonats.
5. «La fidelitat». Si el pas del temps és fugisser o els sentiments i els pensaments poden ser variables, la fidelitat és sempre la roca que dona solidesa. No cal estranyar-se que el vident de l'Apocalipsi anomeni Jesús com el «Testimoni fidel», el «Testimoni fidel i veraç». La fidelitat de Déu és tota una invitació a la fidelitat enmig d'aquest món. Amor gratuït i fidel és, sens dubte, el fonament de l'esperança, de l'esperança contra tota esperança. Sempre ha estat així en el caminar amb Déu. Allò que ens permetrà veure la realitat i el camí per avançar és, sens dubte, la mirada d'esperança.

Lectures de la missa diària i santoral

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Marcari, prev. i mr.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 / (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i dr. de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Teomístocles, mr.

22. ■ Dijous [1Sa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2 / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Divendres [Ml 3,1-4.23-24 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Dissabte [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

25. □ † Diumenge vinent, Nadal del Senyor (lit. hores: 1a setmana) [Vigília: Is 62,1-5 / Sl 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Dia: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20]. ✚ Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

DIUMENGE IV D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel». Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor». Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / ¿Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

✠ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo.»

Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor.»

Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel.»

Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor.

Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontraréis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios, nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados». Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.

COMENTARI

Josep també és important, al costat de Maria

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Es va tardà en la història de l'Església, a donar relleu a Josep, l'espòs de Maria, la mare de Jesús. I, potser avui, encara ens costa descobrir la personalitat i missió que ell va tenir.

Potser és massa semblant a la missió i responsabilitats que nosaltres podem tenir al llarg de la nostra vida, que sovint no tenen relleu ni en la nostra societat, ni en la història de la salvació.

Josep és l'home bo, l'home de fe que experimenta la seva petitesa davant la grandesa de la missió de Maria i de Jesús, el Messies. Josep es veu molt poca cosa. Pot preguntar-se: per què em passen i se'm demanen aquestes coses a mi? Qui soc jo? Què he fet perquè hagi d'afrontar aquesta responsabilitat que capgira els meus plans i els meus somnis?

Josep ens dona la gran imatge de l'home creient, d'ahir, d'avui i de sempre, que té els seus dubtes; creu, però no entén el que està passant, i experimenta la temptació d'abandonar la seva responsabilitat i missió. Però escolta la veu de l'àngel (la veu del missatger de Déu) que li fa sentir que es compta amb ell per a portar a terme el pla de Salvació. Josep es desperta i segueix la seva consciència, que el fa obedient als plans de Déu. Josep no deixarà mai a Maria, encara que estant amb ella es capgirin tots els seus plans.

Ell serà l'home fidel que acollirà Maria, la seva dona. I al fill que d'ella naixerà; serà el seu protector, i perquè estima per sobre de tot, encara que no entengui moltes coses.

I Maria és aquella noia jove de Natzaret, que ha rebut la missió extraordinària de portar al món el Fill de Déu (el Messies, salvador), estarà al seu costat i amb ell formaran una família cuidant i estimant el seu fill, Jesús, en el seu naixement i el seu creixement.

Ben segur que molts homes i també moltes dones, en la missió que Déu els hi confia al llarg dels seus dies, es poden sentir reflectits, i estimulats en la seva fe i la seva missió de pares i mares.

Ara que s'acosta Nadal, i que tantes vivències acostumen a tenir relleu en les nostres famílies, mirem-nos a Josep, al costat de Maria, que espera el naixement de Jesús, el Messies esperat.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 18, a les 11 h. Missa en ritu hispano-mossàrab a la Parròquia de Sant Pere de Terrassa. / **A les 13.30 h.** dinar de l'Hospitalitat Interdiocesana de Lourdes a Barcelona. / **A les 18 h.** Pessebre Vivent a la Parròquia del Roser de Cerdanyola del Vallès.

Dimarts 20, a les 12 h. Inauguració de la capella i Missa a la Llar Fundació d'Avis de Terrassa. / **A les 17.30 h.** celebració de Nadal a l'Escola La Salut de Sabadell.

Dimecres 21, a les 12 h. Felicitació de Nadal al Sr. Bisbe a la Cúria. / **A les 18 h.** Missa en el centenari de la mort de Madre Alberta (Pureza de María) a la Catedral.

Dijous 22, a les 13.30 h. Missa i celebració de Nadal al Seminari.

Divendres 23, a les 12 h. Felicitació de Nadal a Càritas Diocesana.

Dissabte 24, a les 17 h. Celebració de Nadal a Quatre Camins. / **A les 12 de la nit,** Missa de la Nit de Nadal a la Catedral.

Diumenge 25, a les 12 h. Missa de la Solemnitat de Nadal amb Benedicció Apostòlica a la Catedral.

Notícies

Confirmacions a Montornès de Vallès. El divendres 2 de desembre, el bisbe Salvador confirmà 12 adolescents a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme a Montornès del Vallès.

El bisbe Salvador participa en la Vetlla de la Immaculada. El dimecres 7 de desembre va tenir lloc la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona. Hi participaren el Sr. Cardenal, els bisbes de Terrassa i Sant Feliu i els auxiliars de Barcelona. La Vetlla es va centrar en el lema de la JMJ 2023 de Lisboa: «Maria se n'anà decididament» (Lc 1,39).

Reunió de la Delegació de Joventut. El dimecres 7 de desembre, Mn. Àlex Serra, delegat episcopal, es va reunir amb responsables dels grups de joves de parròquies per tractar de les acti-

vitats del curs i començar a preparar la participació en la JMJ a Lisboa.

Convivència de seminaristes de Terrassa. Del 8 al 10 de desembre, el Seminari de Terrassa ha organitzat una convivència a la Casa de la Sagrada Família d'Urgell a la Seu d'Urgell. El bisbe Salvador els acompanyà els primers dies.

Trobada de famílies de la comunitat del Cenacle. El diumenge dia 11 tingué lloc a Fogars de Montclús la trobada de famílies de la comunitat del

Cenacle. El bisbe Salvador els acompanyà i presidí la Missa. El Cenacle és una realitat d'Església que acompanya les persones en el procés de desenganxar-se de la drogodependència a través del treball, la vida comunitària i la pregària.

Nou Curset de Cristiandat. El diumenge 11 de desembre, Mons. Salvador Cristau ha presidit la Missa i l'acte de clausura del Curset de Cristiandat número 9 de la diòcesi de Terrassa.

Agenda

Trobada diocesana del clergat. Mons. Salvador Cristau ha convocat un trobada del clergat a la Cúria el divendres 30 de desembre de les 10 del matí fins al dinar. Després de la intervenció del Sr. Bisbe hi haurà reunió per grups, posada en comú, cloenda del Sr. Bisbe, pregària de Sexta i dinar nadalenc a la Fundació Busquets.

45è Encontre Europeu de la Joventut. Organitzat pel monestir de Taizé. Del 28 de desembre al dia 1 de gener a Rostock (Alemanya).

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Cáritas, Dios es amor

«Dios es amor», éste es el título de la primera Carta Encíclica que nos ofreció el papa Benedicto XVI en 2005. Y es también la expresión que utiliza san Juan en su primera carta: «Queridos míos, amémonos unos a otros, porque el amor viene de Dios. Todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. El que no ama no conoce a Dios, porque Dios es amor» (1Jn 7-8).

Por eso estos días en que nos estamos preparando para el nacimiento del Hijo de Dios, se recuerda especialmente que si Dios que es nuestro creador nos ha amado tanto que ha enviado a su Hijo hecho hombre como nosotros, también

nosotros debemos amarnos, y especialmente a aquellos hermanos más necesitados y que pasan dificultades. Y tenemos hoy la oportunidad de hacerlo a través de la colecta de Cáritas. Porque todos éramos necesitados y por todos vino y sigue viniendo Jesús al mundo.

Dice el papa Benedicto XVI en su Encíclica: «El amor al prójimo arraigado en el amor a Dios es ante todo una tarea para cada fiel, pero lo es también para toda la comunidad eclesial, y eso en todas sus dimensiones: desde la comunidad local a la Iglesia particular, hasta abarcar la Iglesia universal en su totalidad. También la Iglesia como comuni-

dad debe poner en práctica el amor» (n.º 20).

Y añade todavía: «La naturaleza íntima de la Iglesia se expresa en una triple tarea: el anuncio de la Palabra de Dios, la celebración de los sacramentos y el servicio de la caridad (diakonía). Son tareas que se implican mutuamente y no se pueden separar una de otra. Para la Iglesia, la caridad no es una especie de actividad de asistencia social que también podría dejarse a los demás, sino que pertenece a su naturaleza y es una manifestación irrenunciable de su propia esencia» (n.º 25).

La Iglesia en este mundo y sus organizaciones caritativas, empezando por Cáritas (parroquial, diocesana, nacional, internacional), deben hacer lo posible para poner a disposición de quienes lo necesitan los medios necesarios. Porque «Cáritas» es el brazo que la Iglesia extiende para ayudar a aquellos her-

manos, hombres y mujeres que pasan necesidad.

Evidentemente el amor va más allá de toda organización, y la existencia de Cáritas no nos exime de la responsabilidad de atender a los hermanos, ni puede servirnos de excusa pensando que ya hay quien se encarga de los pobres y sus necesidades, y que por tanto no nos implica a cada uno de nosotros ni a nuestras comunidades cristianas. No nos exime, ciertamente, y es un deber de los cristianos colaborar con Cáritas en su servicio eclesial de caridad.

Estamos a pocos días de la celebración del nacimiento del Señor. Hoy y estos días se realiza la colecta de Cáritas con motivo de Navidad. El amor de Dios se nos manifiesta en su venida al mundo. Manifestemos también nuestro amor colaborando en esta colecta de Cáritas en favor de los hermanos más necesitados.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

